

151

1520-1532

IV. A betegek kenetének hatásai

1520 A Szentlélek különleges ajándéka. A szentség első kegyelme a megerősítés kegyelme, a lélek békéje és ereje azoknak a nehézségeknek legyőzésére, melyek a súlyos betegséggel vagy az öregséggel járnak együtt. E kegyelem a Szentlélek ajándéka, mely megújítja az Istenbe vetett hitet és bizalmat, és az erőt a Gonosz kísértéseivel, nevezetesen a kétségbeesés és a halálfélelem kísértésével szemben. Az Úrnak e segítsége a Szentlélek erejében akarja elvezetni a beteget a lélek gyógyulásához, de a test gyógyulásához is, ha ez Isten akarata. És "ha bűnöket követett el, bocsánatot nyer" (Jak 5,15).

1521 Egyesülés Krisztus szenvedésével. E szentség kegyelme által a beteg megkapja az erőt és az ajándékot, hogy még bensőségebben egyesüljön az Úr szenvedésével. Bizonyos értelemben fölszentelődik arra, hogy az Üdvözítő megváltó szenvedéséhez hasonlóan gyümölcsöt hozzon. A szenvedés, az eredeti bűn következménye új értelmet nyer: részesedés lesz Jézus üdvözítő művében.

1522 Egyházi kegyelem. A hívők, akik e szentséget fölveszik, "szabadon egyesülve Krisztus szenvedésével és halálával, Isten népének lelki javához" járulnak hozzá. Az Egyház a betegek kenetének kiszolgáltatásakor a szentek közösségében jár közben a betegekért. A beteg viszont a szentség kegyelme által hozzájárul az Egyház gyógyulásához és minden ember javához, akikért az Egyház szenved és Krisztus által följárja magát Istennek, az Atyának.

1523 Fölkészülés a végső átmenetelre. Ha a betegek kenetének szentségét mindazoknak kiszolgáltatják, akik súlyos betegségben vagy gyöngeségben szenvednek, egész különlegesen szól azoknak, akik "a halál küszöbén" állnak, olyannyira, hogy e szentséget "az elmenők szentségének" is nevezik. A betegek kenete véglegessé teszi hasonlóságunkat Krisztus halálával és föltámadásával, amit a keresztség már megkezdett bennünk. Befejezi a szent megkenéseket, melyek az egész keresztény életet meghatározzák; a keresztség megpecsételte bennünk az új életet; a bérmlás megerősített a jelen élet küzdelmére. Ez az utolsó kenet földi életünk végét bátyázza körül, tekintettel az atyai házba történő belépés előtti utolsó harcokra.

V. A szent útravaló, a keresztény ember utolsó szentsége

1524 A haldoklóknak az Egyház a betegek kenete mellett följárja az Eucharisziát, mint útravalót. Az Atyához való átmenetel e pillanatában a Krisztus testével és vérével való egyesülésnek egész különös jelentése és fontossága van. Az örök élet magva és a föltámadás ereje az Úr szava szerint : "Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van, és Én föl fogom támasztani őt az utolsó napon" (Jn 6,54). Az Eucharisztia, a meghalt és föltámadott Krisztus szentsége ekkor a halálból az életre, az evilágból az Atyához való átmenetel szentsége.

1525 Ily módon miként a keresztség, a bérmlás és az Eucharisztia szentsége egységet alkot, melyet a "keresztény beavatás szentségeinek" nevezünk, elmondható, hogy a bűnbánat, a szent kenet és az Eucharisztia a keresztény élet végén - amennyiben útravalót adnak - olyan egységet alkotnak, melyet a "hazatérésre fölkészítő szentségeknek" nevezhetünk, azaz lezárják a zárandóságot.

Összefoglalás

1526 "Beteg valaki közületek? Hívassa el az Egyház papjait, és azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer." (Jak 5,14-15)

1527 A betegek kenete szentségének célja, hogy különleges kegyelmet hozzon a keresztény ember számára, aki a súlyos betegség vagy az öregség nehézségeit tapasztalja.

1528 A szent kenet fölvételére alkalmas idő elérkezett, amikor a hívő betegség vagy öregség miatt a halálveszély közelébe kerül.

1529 Valahányszor egy keresztény ember súlyosan megbetegedik, fölveheti a szent kenetet, illetve megismételheti, ha állapota súlyosbodik.

1530 A betegek kenetének kiszolgáltatói egyedül a papok (papok és püspökök); föladásához a püspök vagy szükség esetén a pap által megáldott olajat használnak.

1531 E szentség kiszolgáltatásának lényeges része a beteg homlokának és kezének (a latin szertartásban) vagy egyéb testrészeinek (a keleti szertartásokban) megkenése, melyet a pap e szentség sajátos kegyelmét kérő, liturgikus imája kísér.

1532 A betegek kenete sajátos kegyelmének hatásai:

- a beteg egyesülése Krisztus szenvedésével önmaga és az egész Egyház javára;
- vigasztalás, béke és erő a betegség vagy öregség keresztény módon történő elviselésére;
- a bűnök bocsánata, ha ezt a beteg a bűnbánat szentsége révén nem tudta elnyerni;
- az egészség helyreállása, ha ez a lélek üdvösségének javára válik;
- fölkészülés az örök életre való átmenetelre.